

Til § 128

Bestemmelsen er en videreførelse af § 82 i den gældende lov om investeringsforeninger og specialforeninger.

Bestemmelsen præciserer fristerne i loven. Det er ønsket herved at undgå enhver fortolkningstvivl.

Det følger af *stk. 1*, at fristen beregnes fra dagen efter den dag, hvor den begivenhed, som udløste fristen, fandt sted.

Angives fristen i uger, udløber fristen på ugedagen for den dag, hvor den begivenhed, som udløste fristen, fandt sted, jf. *stk. 2*. F.eks. vil udløbsdagen for fristen, hvis den er angivet som »senest 4 uger efter«, være den sidste dag i den 4. uge efter dagen for handlingen/beslutningen der har udløst fristen. Træffes beslutningen således på en tirsdag, vil fristen udløbe om tirsdagen 4 uger senere.

Angives fristen i måneder, udløber fristen på månedsdatoen for den dag, hvor den begivenhed, som udløste fristen, fandt sted, jf. *stk. 3*. Hvis eksempelvis fristen er 3 måneder, og den fristudløbende handling foretages den 15. januar, udløber fristen den 15. april.

Er den fristudløsende handling foretaget den sidste dag i en måned, udløber fristen altid den sidste dag i den pågældende måned, uanset om der er 28, 29, 30 eller 31 dage i den pågældende måned. Hvis fristen beregningsmæssigt udløber på en månedsdato, der ikke findes, eksempelvis den 30. februar, udløber fristen altid den sidste dag i den pågældende måned – i dette tilfælde den 28. eller i skudår den 29. februar.

Angives fristen i år, udløber fristen på årsdagen for den dag, hvor den begivenhed, som udløste fristen, fandt sted, jf. *stk. 4*.

Udløber fristen på en helligdag, i en weekend eller på grundlovsdag, juleaftensdag eller nytårsaftensdag, er det tilstrækkeligt, at materialet er modtaget den efterfølgende hverdag, jf. *stk. 5*. Selv om fristen beregningsmæssigt er udløbet, betragtes materialet som modtaget rettidigt den førstkommande hverdag.

Til § 129

Den foreslåede bestemmelse skal bidrage til en øget smidiggørelse af mulighederne for at udveksle oplysninger elektronisk med henblik på at fremme digitaliseringen. Bestemmelsen, der blev indsat som § 82 a i lov om investeringsforeninger og specialforeninger i forbindelse med vedtagelsen af lov om finansiel virksomhed, bemyndiger økonomi- og erhvervsministeren til inden for lovens område at fastsætte nærmere regler for anvendelsen af digital kommunikation og opbevaring af oplysninger. Forslaget skal ses som et led i regeringens handlingsplan fra april 2002 for mo-

demisering af formkrav i lovgivningen, der unødigt hindrer digital kommunikation. Overordnet bemærkes det, at bestemmelser i lovforslaget, hvorefter udveksling eller opbevaring af oplysninger skal ske skriftligt eller lignende, ikke vil være til hinder for digital kommunikation og opbevaring.

Idet der er tale om et område med en hurtig teknologisk udvikling, og da reglerne vil skulle tilgodese forskelligartede hensyn, foreslås, at den nærmere regelsættelse sker på bekendtgørelsesniveau.

Forslaget skal for så vidt angår digital kommunikation ses i sammenhæng med forvaltningslovens § 32 a, som vedtaget ved lov nr. 215 af 22. april 2002, hvorefter vedkommende minister har mulighed for at fastsætte nærmere regler om digital kommunikation ved privates henvendelser til den offentlige forvaltning. Med den foreslåede hjemmel i dette lovforslag vil der herudover kunne fastsættes regler om den offentlige forvaltnings, herunder Finanstilsynets, henvendelser til private. Kommunikation mellem kunder og virksomheder samt mellem virksomheder indbyrdes vil derimod ikke være omfattet af lovforslaget.

Reglerne vil afspejle, at der for private alene er tale om en ret til at anvende digital kommunikation og ikke en pligt hertil.

Forslaget retter sig mod lovgivningens krav om skriftlighed. Hjemlen tænkes udmøntet således, at de hensyn, som ligger bag et krav om skriftlighed, også sikres ved den digitale kommunikation og opbevaring.

Særligt i forhold til digital kommunikation er der fire grundhensyn, som skal sikres. Det skal for det første være muligt at dokumentere, at der ikke efterfølgende sker ændringer i informationen (integritet). Ligeledes skal det dokumenteres, at den angivne afsender er korrekt (ægtthed/autenticitet), og at afsenderen ikke efterfølgende kan fremføre, at den foreliggende information ikke stammer fra denne (uafviselighed). Krav i lovgivningen om, at et dokument skal underskrives eller lignende, taler for at etablere et højt sikkerhedsniveau som for eksempel brug af elektronisk signatur. Endelig skal det sikres, at kun de(n) påtænkte modtager(e), kan få kendskab til information med personlige og fortrolige oplysninger (konfidentialitet/fortrolighed). Dette skal ske ved kryptering på et passende sikkerhedsniveau. Da Finanstilsynet er underlagt en særlig tavshedspligt i sin virksomhed, tillægges dette hensyn stor vægt ved udmøntning af reglerne.

Fastsættelse af regler om digital opbevaring vil ske under iagttagelse af visse krav. Bemyndigelsen tænkes udformet således, at relevante informationer skal være læsbare og tilgængelige i papirformat eller på andet varigt medium. Herved forstås, at elektronisk